

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๗/๒๕๕๕

วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ว่า นายสมพงษ์ เกษตรภิบาล เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ และยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ความเป็นมา

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ร้อง” ได้ตรวจสอบพบว่า นายสมพงษ์ เกษตรภิบาล เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์) ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ครอบครองเข้ารับตำแหน่ง ครอบครองพ้นจากตำแหน่ง และครอบครองพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และยื่นบัญชี ฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

คำวินิจฉัย

นายสมพงษ์ เกษตรภิบาล ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ถูกร้อง” เป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์) จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕)

ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวม ๒ ครั้ง ดังนี้ คือ

ครั้งที่ ๑ ครอบครองเข้ารับตำแหน่งและครอบครองพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกร้องยื่นเป็นบัญชีเดียวกันเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นไปภายในระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้สำหรับทั้งสองกรณี เนื่องจากผู้ถูกร้องซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และได้พ้นจากตำแหน่งแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ คือ ก่อนวันสิ้นกำหนดต้องยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่ง

ครั้งที่ ๒ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วครบ ๑ ปี ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ผู้ร้องได้ตรวจสอบบัญชีและเอกสารประกอบแล้วพบว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีพร้อมเอกสารประกอบให้ถูกต้องครบถ้วน เช่น กรณีรายการบ้านอยู่อาศัย ผู้ถูกร้องไม่ได้แนบสำเนาทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความอยู่จริงของบ้านอยู่อาศัยดังกล่าว และยังตรวจสอบพบอีกด้วยว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทั้งของตนและคู่สมรสในรอบปีภาษีที่ผ่านมา และไม่ได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในสำเนาหลักฐานที่ยื่นประกอบบัญชีจำนวน ๖ หน้า

นอกจากนั้นแล้ว ผู้ร้องยังได้ตรวจพบว่ารายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกร้องแสดงไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงบางรายการ อาทิ

๑. กรณีเงินฝากบัญชีธนาคาร ผู้ถูกร้องยื่นแสดงว่ามีเงินฝากเพียง ๑ บัญชี จำนวนสองหมื่นห้าพันบาท แต่ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ถูกร้องมีบัญชีเงินฝากรวม ๑๑ บัญชี จำนวนทั้งสิ้นหนึ่งแสนหกหมื่นกว่าบาท

๒. กรณีที่ดิน ผู้ถูกร้องแสดงไว้ ๘ แปลง ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของที่ดินถึง ๒๑ แปลง และ

๓. กรณียานพาหนะ ผู้ถูกร้องแสดงว่าตนมียานพาหนะเพียง ๕ คัน แต่ผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ถูกร้องมียานพาหนะถึง ๓๐ คัน

๔. กรณีหนี้สิน จำนวนหนี้สินที่ผู้ถูกร้องยื่นแสดงต่อผู้ร้อง ต่างจากผลการตรวจสอบเป็นจำนวนถึง ๕๐ ล้านหรือ ๑๐๐ กว่าล้านบาท แล้วแต่กรณี

ในการยื่นบัญชีกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้ว ๑ ปี ผู้ถูกร้องก็ได้แสดงรายการที่คลาดเคลื่อนจากผลการตรวจสอบโดยผู้ร้องในเรื่องจำนวนบัญชีเงินฝากธนาคารและจำนวนเงินที่ฝากไว้ เรื่องที่ดินและเรื่องยานพาหนะ รวมทั้งหนี้สินด้วย

ผู้ร้องได้แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและให้โอกาสชี้แจงข้อเท็จจริงรวม ๔ ครั้ง โดยหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔ แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือเหตุผลแต่ประการใด

ศาลรัฐธรรมนูญได้แจ้งให้ผู้ถูกร้องทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกร้องได้ขอขยายเวลาการยื่นคำชี้แจงออกไปอีก ๑๕ วัน โดยหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่จนถึงบัดนี้ศาลรัฐธรรมนูญก็ยังมีได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกร้องแต่ประการใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องมิได้ปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง กำหนดไว้ เพราะเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ที่ยื่นนั้นมีข้อบกพร่อง หลายประการ นอกจากนี้ รายการบางรายการในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ฯ ที่ผู้ถูกร้องยื่นก็ยังไม่ตรงกับความเป็นจริงตามที่ผู้ร้องได้ตรวจพบอีกด้วย ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องไม่ยอมชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อผู้ร้อง ซึ่งได้เตือนไปแล้วถึง ๔ ครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม อีกทั้งยังไม่ได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้ขอให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงอีกถึง ๒ ครั้งแล้ว

ด้วยเหตุผลตามที่กล่าว จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง อีกทั้งยังจงใจยื่นบัญชีและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง ให้ทราบอันเป็นความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ อีกด้วย

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ